

چون که صد آمد...

در مهرماه سال ۱۳۸۰، رئیس وقت سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، مرحوم مهندس جعفر علاقه‌مندان، از مدیرکل آن زمان دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزشی، **علیرضا حاجیان‌زاده**، درخواست کرد در کنار مجلات گوناگونی که با پیشوند رشد برای دانش‌آموزان و اصناف شاغل در آموزش و پرورش منتشر می‌شوند، مقدمات انتشار مجله‌ای برای مدیران و معاونان مدارس نیز فراهم شود. بر این اساس، طرح انتشار این مجله که پس از رایزنی‌های فراوان، «رشد مدیریت مدرسه» نام گرفت، تدوین شد و با تأکید و نظارت مستقیم رئیس وقت سازمان، اولین شماره آن در مهرماه ۱۳۸۱، با شمارگانی بالغ بر ۱۳۵ هزار نسخه (به تعداد آموزشگاه‌های دایر کشور در همان زمان) منتشر شد. قرار بود مجله در سال اول برای آشنا ساختن مدیران، معاونان، مشاوران و مربیان تربیتی مدارس - که مخاطبان هدف رشد مدیریت مدرسه در نظر گرفته شده بودند - به طور رایگان توزیع شود. همین ترفند و نیز محتوای کاربردی، صفحات کم، قیمت مناسب و مطالب خواندنی فراوان باعث شد از سال دوم این مجله در زمره یکی از پرشمارگارتیرین نشریات رشد چاپ شود.

برای تهیه شماره نخست، اعضای شورای سردبیری مجله متشکل از آقایان **مرتضی مجدفر**، **محمد رضا سرکار آرائی**، **محرّم آقازاده**، **علی رؤوف** و اینجانب، گفت‌وگویی با مهندس علاقه‌مندان انجام دادیم که شرح آن در شماره مهر ۸۱ به چاپ رسید. در حاشیه این گفت‌وگو، مرحوم علاقه‌مندان توصیه‌هایی کرد که در عمل سعی کردیم همواره به آن‌ها پای‌بند باشیم. از جمله توصیه‌ها این بود که از سرنوشت مجله «مدیریت در آموزش و پرورش» که پیش از این و برای مجموعه مدیریت مدارس کشور منتشر می‌شد، درس بگیرید. ایشان می‌گفت این مجله به مرور نشریه استادان دانشگاه‌ها شد و چون مدیران مدارس خودشان را در مجله ندیدند و نتوانستند از محتوای چاپ شده در آن برای حل و فصل مسائل مدارس خود بهره ببرند، به تدریج از آن فاصله گرفتند و کار به جایی رسید که آموزش و پرورش این نشریه را تعطیل کرد. تأکید بر درج مطالب کوتاه، کاربردی و تجربی به قلم خود مدیران و در کنار آن مطالب مفید صاحب‌نظران رشته مدیریت، از توصیه‌هایی بود که در تمامی این سال‌ها سعی کردیم به کار بندیم و اگر اکنون به شماره ۱۰۰ رسیده‌ایم، دلیل اصلی آن همراهی شما مدیران مدارس با رشد مدیریت مدرسه است.

اکنون که به شماره ۱۰۰ رسیده‌ایم، وظیفه خود

می‌دانم به غیر از مسئولان و دست‌اندرکاران سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی و خوانندگان دائمی و نویسندگان موردی مجله، از تمامی کسانی که در طول این سال‌ها یاورمان بوده‌اند، سپاسگزار می‌کنم. نخست از مرتضی مجدفر، که از اعضای شروع‌کنندگان پروپاقرص این مجله و در تمامی ۱۰۰ شماره گذشته جزو نویسندگان و اعضای شورای سردبیری‌مان بوده است، تشکر می‌کنم. من، سرکار آرائی، آقازاده، مجدفر و رؤوف، در مهرماه ۸۱ در مقام اعضای شورای سردبیری، اداره مجله را برعهده گرفتیم. از مهر ۸۲، با انتصاب آقازاده به سردبیری رشد معلم و سفر مطالعاتی آرائی، شورای سردبیری مجله سه نفره شد و تا آغاز مهر ۸۴، این ترکیب ثابت ماند، با این تفاوت که از مهر ۸۳، ابلاغ سردبیری به نام اینجانب صادر شد که تا امروز ادامه‌دار بوده است. از مهر ۸۴ نیز دکتر رؤوف برای ایجاد فرصت بیشتر به منظور سروسامان دادن به تألیفات خود، از جمع‌مان جدا شد. تا به امروز، به مرور در دوره‌های گوناگون، از اندیشه و تلاش آقایان **محمد رضا بهرنگی**، **ابوالفضل بختیاری**، **صادق صادق‌پور**، **داوود محمدی**، **عبدالله انصاری** و بار دیگر محرم آقازاده و خانم **نوریه شادالویی** در شوراهای برنامه‌ریزی و سردبیری مجله بهره برده‌ایم. ضمن این که علاوه بر خانم‌ها **فاطمه لوعالیان** و **بهناز بزرگ‌دوست**، که در سال‌های آغازین انتشار مجله، مدتی مدیر داخلی نشریه بودند، سال‌هاست که از خدمات خانم **شهلا فهیمی** در این سمت بهره‌مندیم. البته در انتشار مجله، عوامل دیگری چون طراحان گرافیک، ویراستاران، عوامل فنی، هنرمندان عکاس و تصویرساز و ده‌ها نفر دیگر نیز دخیل‌اند که اگر نام آن‌ها را ببرم، از حوصله این یادداشت که همین الان هم از حجم متعارف خود افزون‌تر شده است، بیرون خواهد رفت.

علت این که مروری کردم بر اسامی برخی از همکارانم در ۱۰۰ شماره گذشته، سنت حسنه‌ای است که چند وقتی است مدیرمسئول وقت مجلات رشد، آقای **محمد ناصری**، پایه‌گذاری کرده است: «مرور گذشته، سپاس از همراهان سال‌های دور و نزدیک، تجزیه و تحلیل آنچه گذشت و گام نهادن در آینده‌ای پویا و موفق‌آمیز‌تر.» انتشار صدمین شماره رشد مدیریت مدرسه را به شما مخاطبان مجله، که سرمایه‌های اصلی مجلات رشد هستید، تبریک می‌گویم و استدعا دارم مجله را نقد کنید، رهنمود بدهید، مطالبات جدیدی مطرح کنید و کم‌کم کنید تا از مهر ۹۳ با تأثیرگذاری بیشتر و مطالبی متناسب‌تر در خدمتتان باشیم.